

שולמית בופמן, פולי אדלר הישראלית, המשטרה מונע

רבקה מבליס ליד חסלפון. ניסיתי לשוחח עמו. אמרתי לו: "ישנן שמועות שהתאהבת באשה אחרת." תשובתו נעצה בי כרעם. הוא אמר: "זה מודרני ולא איכפת לי שגם לך יהיה אהוב".

כך החל ההרס בחיי המשפחה שלנו. מעי שיו ודבריו דחפו אותי לחפש גם לי ידידים, שאוכל לבלות בחברתם. לאחר תקופה קצרה של צורת חיים זו, רצו שנות נשואים, היצענו למספקה שעלינו להיפרד.

הקרבנות היחידים היו שני ילדינו. מסרנו אותם למוסד בגבעת שלושה. נפרדתי מי בעלי ללא כל תשלום פיצויים, או דמי מי זונות. חיי היו קשים מהרגע הראשון לפריי דה. הייתי חסרת אמצעים, והייתי מוכרחה להילחם על קיומי. עבדתי כמספלת בויצו. גרתי בחדרים שכורים. התקשרתי אמנם עם גבר אחר, אך לא יכולנו להתחתן. מחוסר אמצעים.

וכאן ניתחה על ראשי המהלומה הכבדה. אחי התעשרו בינתיים, כל אחד בדרכו. הם תפסו עמדות מכובדות בחברה. אולם הכסף סיגורו את עינינו. אחרי שנפרדתי מבעלי, לא רצו להכיר אותי יותר. הם נידו אותי מהמשפחה וזה 12 שנה שאין לי כמעט כל קשר עמם. התקיימתי בקושי, מבלי שאוכל לצפות לעזרה כלשהי מאחי העשירים והייתי נאלצת לקבל את עזרתם של ידידים.

עם זאת שמרתי על מעמדי וכבודי. השתלמתי בלימוד שפות. הייתי מנויה קבועה בקונצרטים של התזמורת הפילהרמונית.

★ ★ ★
הרומאן התחיל ברחוב
ערב אחד הלכתי לבדי לקונצרט של התזמורת, שהתקיים באולם האהל. בי הפסקה הרגשתי בגבר זר, העוקב אחרי כי מוננו. אחרי הקונצרט ניגש אותו גבר אלי והתחיל לנהל עמי שיחה. לא הלכתי אותו. הוא ליחה אותי הביתה ושם גילה לי את שמו. כיום הוא תופס עמדה ממדרגה ראשון נה בחיי המדינה. וידוע לכל אדם ברחוב. הוא החל לחזר אחרי. שינינו היינו כבר

גדגד חוזר. שולמית בופמן בחברת בעלה הרביעי, קרל ברנשטיין, רופא שיניים עולה בזוגיה. על חוף הים בתל-אביב רבת.

אנשים מבוגרים. לאחר שמונה ימי היכרות, הוא הציע לי נשואין. היתה לי סימפטיה אליו ואל האינטליגנציה שלו. חשבתי ש' אהיה מאושרת לידו. הוא היה נלהב ופיוז כמו ילד קטן, המת אהב בסעם הראשונה בחייו. הוא הציע לי ערוך את החתונה מיד. הסכמתי. ברבנות הודיעו לנו שאי אפשר לערוך מיד נשואין ושעלינו להמתין תקופה קצרה. לא היה לו זמן. נסענו לנסיציונה והרב המקומי ערך את טכס נשואינו. בערב קיימנו את נשף הנשואין בקפה פילץ בתל-אביב. היינו מאושרים. חשבתי שוב שהעולם שייך לי ושלמרות השנים ש'

שנה מלאו לי 51 שנה. אני אשה רבובגרת, למודת יסורים, אם לכן ובת מבוגרים. בגיל כזה, כשכל אשה אחרת מי גיעה אל הנחלה ואל המנוחה, נמצאת אני על סף היאוש, מלאת סבל נפשי ואכזבה מן החיים, כשהחברה כולה מתנכרת אלי.

במשך השנים האחרונות הפכו חיי לגיי הנום. כל מה שאני מתחילה לעשות נהרס לחלוטין. בודדה ועזובה, חסרת מקצוע, גרי דפת על-ידי שכני ועל-ידי המשטרה, אין לי עוד תקוה בחיים. אינני יכולה להתחיל את חיי מחדש כשהעולם כולו, כולל מש' פחתי ובני, מפנים לי עורף. אינני יכולה להתגונן נוכח כל זאת. הדרך היחידה היא לספר כיצד הגעתי אני, שולמית בופמן, בת למשפחה הגונה ומכובדת, עד הלום.

אינני פושעת, לא גנבתי מאיש ולא הרסתי אדם. כל מה שרציתי הוא להיות כבן אדם.

★ ★ ★
התנועה חלוצית

וידעתי בעיירה קטנה, ליד אודיסה, ברוסיה. הייתי הבת הקטנה ביותר למש' פאה שמתה שמונה ילדים. כבעה מאיתנו נמצאים כיום בארץ. גולתי בבית מסורתי ומכובד. אבי, שהיה בעל מחצבות סיד, אדם משכיל ונערץ על כל יודעיו, רצה שבניו יצאו מהנדסים ורופאים. הוא דאג לתת לנו השכלה רחבה; כולנו למדנו בגמנסיה רוסית. מלבד זאת היתה בבית מחנכת צרפתית מיוחדת.

בילדותי חלמתי להיות אחות ומספלת. ריחמתי ממיד על חיות ועל בני אדם טובים, לים, ורציתי לעזור להם. לא ידעתי שבחיים אדקק גם אני לרחמים.

כשהייתי בת 16 עליתי עם שני אחי לי ארץ. אחד מהם עובד כיום בחברה גדולה והשני הוא מרדכי, אחד משותפי קולנוע מנדזור. שנמלט לפני זמן קצר מהארץ עם רכושו. באותם הימים הם היו פועלים פשוטיים. יחד עם שני אחי שהגיעו קודם לארץ, הם יסדו קבוצת אינסטלטורים שנקראה קבור צת ריבניצה, על שם העיירה בה נולדנו. הם עשו את הביוב הראשון ברחוב אלנבי.

אני חייתי יחד עמם. עבדתי איתם, ניהלתי את הבית, בישלתי וכבסתי עבור חמישה גברים. מלבד אחי היה עמנו עוד פועל אחד, שלמה ברקמן, בן עירנתנו. הוא היה מבוגר ממני בתשע שנים. הייתי או נערה חיינית ודי מושכת. ושלמה מרקמן היה מעוניין לי הישאר קרוב לאחי, שהצליחו בעבודתם. הוא נשא אותי לאשה.

הייתי או בת 17. הייתי טפשה. הוא היה הגבר הראשון שהכרתי, גבר יפה ובריא. הסכמתי להצעת הנשואין שלו. כעבור שנה נולדה בתו הראשונה. בת 18, הייתי כבר אם.

כשעליתי ארצה, התחלתי ללמוד לרקוד אצל הגברת אבילאה. תיתי מאוד כשרונית ונבאו לי עתיד. אחרי נשואי הייתי נאלצת להפסיק את למודי הבאלס שלי, מכיוון ש' בעלי לחץ עלי. אבל המשכתי לנהל את הבית בשביל אחי ובעלי. אני זוכרת ש' ביום נשואי, התחתן באותו מעמד גם אחד מאחי. זאת היתה חתונה חלוצית, במקום תזמורת, ניגנו בתוף ובכלי מסכה. היינו משפחה מלוכדת ושמחה.

★ ★ ★
נידו אותי מחמשפחה

בניי הפך למכונאי בבית הרושת לי קרה, ועברנו לגור בחיפה. חיינו חיים תקינים קרוב לנו 20 שנה. בשנה החמישית לנשואינו נולד לנו הבן, חיינו היו חיים רגילים ושיגרתיים, כחיי שאר הזוגות הנשויים. הייתי עקרת-בית ואם טובה לילדי. בתחילת מלחמת העולם השנייה עברנו לי גור בתל-אביב. גם אני וגם בעלי, גויסנו למשמר האזרחי. הוא היה מספק אזור ואני טלפוניסטית. אז החלו להופיע הסדקים ה' ראשונים בחיי המשפחה שלנו.

בהגיא הכיר בעלי אשה נשואה, תשוכת ילדים, בשם רבקה. אני לא ידעתי מה ש' התחולל. ביניהם, אולם ראיתי שבעלי מתנהג עמי לא כרגיל. הוא לא היה מופיע בלילות הביתה. התחלתי לחפש את הסיבה, עד ש' אחד מאנשי הגיא סיפר לי כיצד בעלי ו'

הווי הצד השני של המטבע

באד-עריש, התפעל חייל ישראלי מי זריזותו של תושב ערבי, שתלה תמונה גדולה של משה דיין על קירו, נטל את התמונה לידיו, גילה כי מצידה האחורי ניצ' בה דמותו של גמאל עבד אל-נאצר.

★ ★ ★
קרב פנים אל פנים

בתל-אביב, התערבו שכנים כדי להשי' בין שלום בין דבורה ויהודה גורדון: לאחר שהבעל סירב לגלח את זקנו, אותו הציג בגאווה עם שובו ממערכת סיני, התי' חילה אשתו מגישה אוכל משומר, מהול במעט חול, "כדי שתרגיש את עצמך לגמרי כמדרבו".

★ ★ ★
נהג זחיר

במניסטי, ארצות-הברית, עצרה המש' טרה נהג שהסיע את מכונתו הבווערת לאורך רחובה הראשי של העיר, וכתה להס' בר מקורי: "רציתי לעצור קודם, אבל בכל מקום ניצבו שלטים כי החניה אסורה".

★ ★ ★
הון חוזר

בלונדון, הודה סקיד כי גנב 128 לירות מקופת הפירמה שלו, וכי השקיע את הסכום ברכישת מניות של החברה.

★ ★ ★
לא תלבין פני שוטרך

בטוקיו, גילו מפקדי בית-הסוהר המרכזי אסיר שישב משך שנתיים בבית-הסוהר, למרות שלא ביצע כל עבירה, מבלי לערער על כך, מפני שלא רצה להביא את המשטרה במבוכה.

★ ★ ★
דרך גבר

בבארישבע, הואשם חיים ברקוביץ' בהחזקת שני שקי סוכר גנובים, שסן להגנתו כי קנה את הסוכר ממכריח בדואי, עבירה שהיא חמורה יותר בעיני החוק מ' אשר החזקת רכוש גנוב, אך, לדברי ברקר ביץ, "מתאימה יותר לגבר שיש לו כבוד עצמי".

★ ★ ★
צחוק בצד

פורט-סמות, אנגליה, הוציא בית-המש' פט אישור מיוחד להגיש משקאות חרי' פים אחרי השעת הרגילות, בנשף השנתי של המועדון המקומי למלחמה בשיכרות.

★ ★ ★
אשת חייל נמצאה

ירושלים, התייצבה בחורה בת 19 בלשכת הגיוס, לאחר שהתחמקה משך שנה שלמה משירות צבאי, הודיעה כי נוסף על נקיפות המצפון, תקפה אותה לאחרונה קנאה בכל החיילות המבלות במקומות ה' מעניינים, שבלב מדבר סיני.

★ ★ ★
המצוי והרצוי

המאמאמפי, יאפאן, החזיר פורץ 200 אלף ין, מתוך מיליון ין שהוא גנב, בצירוף פתק: "מצפוני אמר לי שזה יותר מדי".

★ ★ ★
ברח בור

ירושלים, התלונן תושב נדב שני רמאים, שנתנו לו 50 דולאר במקום 500 הדולאר שקנה מהם בשוק השחור, נעצר מיד, באשמת ביצוע עבירה על חוקי המטבע הזר.

★ ★ ★
מכת אונם

פתח-תקוה, חטפו פועלי מטחיה את מנהל העבודה לשעבר של מפעלם, את רי כשלוך כל מאמציהם להסביר לו כי רי הוא מסוגל להבטיח את המשך קיומו של המפעל, נאלצו לשתרר את מנהל העבודה ולשלם לו 1800 ל"י פיצויים על פי צו מהשופט.

לכבוד חגיגות

כרמל אקסטרה פיינ וורמוט זכרון גולדן טוקאי אדום עתיק כרמל הוק ישן

יקני ואשון לעיני-זכרון יעקב

בית ספר לנהגות "החץ"
בהדרכת אברהם כחן ת"א, רח' מנדלי 6, מעכשיו גם שעורים על וספה

מתנת חנוכה
היפה ביותר היא המצלמה. כל שאר המתנות נשכחות חיש מהר רק המצלמה מפוטרת ברנר מחדשת תמיד את השמ' תה והעניין. נותן המתנה זוכה בהוקרה בלתי נשכחת.

הוראות צלום חנם
פוטו-ברנד
חיפה, רחוב החלוץ 31

לנולין טהור בתרכובת מיוחדת
הופך את "נקה לנולין שמ" פו" לאמצעי האיריאלי לטפול בשערותיך. קסם הקצף נותן ברק, מרכך את השער ומקל לסדר אותו. כספך יוחזר לך אם לא תהיי מרוצה.
המפיצים היחידים חב' נורית בע"מ.